

1. Zas mi říká, že má něco pro mě,
a to něco vitamín prý je,
já však nechci žádněj sajrajt v domě, já,
přináší jen hlad a výdaje,
mám pro zdraví svůj vlastní žebřík joulový,
nejčestnější místa na něm drží vepřový.
2. K snídani dám šest buličích oček,
k přesnídávatce tláču s cibulí,
v poledne se na mě směje bůček, já,
po osmi knedlích se jen zahulí,
pak se chvíli šoupnu do příčný polohy
a sním o řízku silným jak můj palec u nohy.
3. Odpolední svačinku už spojím
v restauraci přímo s večeří,
než to všechno pěkně v klidu dojím, já,
s dalším pivem se už sešeří,
jestli ještě jedno, co se ptá ten vřed,
to dá přece rozum, pingle s IQ 05.
4. Nevím, co je mrkev nebo kiwi,
sója nechť mi kvete na hrobě,
z ovoce uznávám jenom slívy, já,
v přepálené čiré podobě,
možná ještě broskve nebo meruňku,
tak nelelkuj a nalejvej, ty starej šizuňku.
5. Tak se valím tím přiblblým světem
makrobiotických orgií,
nejsem přece žádněj malej kretén, já,
na kterého budu ušijí,
o joulech vím svoje, a to mě teda ctí,
kdo o nich nemá pojem, sám si šlape po štěstí.
Rec: Vitamíny z mého domu - pochodem vchod!